

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

בפני כב' השופט ג'ורג' קרא

בעניין: 1.מ.י. פרקליטות מחוז המרכז
2.מכס ומע"מ יחידה משפטית ארצית מכס ומע"מ

המאשימה

נגד

- 1.צבי רוזנבלט
- 2.לאוניד אדז'רסקי
- 3.מוראס טיפולים רפואיים מע"מ
- 4.אל.טי.אס.סי
- 5.און ליין טיפולים רפואיים א.ל.ט.ר
- 6.און ליין טיפולים רפואיים בע"מ
- 7.הרדוף מרכזים רפואיים בע"מ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דניאל ויכור
ב"כ הנאשם 1: עו"ד רובינשטיין
ב"כ הנאשם 2: עו"ד פלס
הנאשמים 1 ו-2

גזר - דין

מבוא

הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בכך שבמהלך השנים 1999 עד 2004, הפעילו שלוש מרפאות לטיפול באין אונות במסגרתן מכרו כדורים מזויפים מסוגים שונים לטיפול באין אונות אותם הציגו כמקוריים, וזאת תוך הפרת הסימן המסחרי הרשום של אותם כדורים (תרופות) והעמדת המשתמשים בהם בסיכון חיים משתרופות מזויפות אלו נמכרו בלא מרשם רופא לכל דכפין, הן במרפאות בארץ והן באמצעות מכירה ברשת האינטרנט בארץ ובעולם כולו. פדיון מכירתן של אותן תרופות הולבן על ידי הנאשמים באמצעות הקמת מערך חברות ישראליות וזרות, בו שלט ללא עוררין הנאשם מספר 1.

הכדורים המזויפים הוברחו על ידי הנאשם 1 לארץ תוך השתמטות מתשלום המכסים והמסים המתחייבים מכך, ומבלי שנתקבלו ההיתרים הנדרשים על ידי הרשויות המוסמכות. בהמשך הוברחו תרופות אלו לחו"ל, שוב תוך התחמקות מתשלום המסים המתחייבים מכך, במסווה של משלוח "מסמכים".

בעמ' 20 להכרעת הדין התייחסתי למחזור הכספים האדיר שגלגלו הנאשמים במסגרת הסחר האמור, כאשר מדובר במכירה של למעלה מ- 400,000 כדורים ומחזור כספי של למעלה מ- 23 מיליון ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

הנאשם 1 שהינו הדמות הדומיננטית בפרשייה זו, ומי ששלט הלכה למעשה בעיקרי העשייה העבריינית, מי שהיה הנהנה העיקרי מפרי עשייה זו, ומתוך מגמה להסוות את זיקתו למעשים אלו, הקים מערך של מספר חברות תוך הסוואת בעלותו ושליטתו בהן, כאשר דאג כי אחרים יירשמו כבעליהן ומנהליהן של אותן חברות.

נאשם 2 שהינו רופא במקצועו, הסכים לשמש "איש קש" עבור הנאשם 1 בכך שנרשם ושימש כמנהל פעיל בחלק מן החברות; כך נרשם כבעלים של חלק מחשבונות הבנק שנפתחו על שם החברות הנ"ל. נאשמות 3-7 הן חברות שהוקמו על ידי נאשם 1 לצורך מימושה של הפעילות העבריינית שפורטה לעיל, כאשר נאשם זה היה בעל השליטה הבלעדי בחברות אלו, והן היוו עבורו מעין "קו הגנה" מאחוריו הסתיר את פעילותו העבריינית, תוך העברת כספים מחברה לחברה ומשיכת כספים במזומן בסכומי עתק וזאת על מנת להקשות על איתור מקורות הכספים, כאשר נאשם 2 שימש עבורו כ"איש קש" ומעין "קו הגנה ראשוני" וזרועו הארוכה לביצוע הפעילות האמורה, ושהוציא לפועל כל בקשה שהתבקש לעשות על ידי הנאשם 1.

רשימת העבירות בהן הורשעו הנאשמים ארוכה ופורטה בהרחבה בעמ' 97-99 להכרעת הדין. פירוט נוסף מצוי במבוא להכרעת הדין בעמ' 1-4. בתמצית, אשוב להזכיר כי זו כוללת עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 יחד עם צו איסור הלבנת הון (חובות, זיהוי, דיווח, ניהול רישומים של תאגידים בנקאיים), התשס"א-2001 - ובעבירת הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון ובעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

כמו כן, הורשעו הנאשמים בשורה ארוכה של עבירות חמורות על פקודת המכס וחוק מע"מ, שעניינן הברחת טובין והשתמטות מתשלום מכס ומע"מ, תוך מסירת ידיעות כוזבות ושימוש במרמה ותחבולה, עבירות של קבלת דבר במרמה, מעשה פזיזות ורשלנות תוך יצירת סיכון לחיי אדם ועבירות על פקודת הרופאים.

טיעוני הצדדים

באת כוח המאשימה ביקשה להחמיר בדינים של הנאשמים בהפנותה לנימוקי החומרא הבאים:

(א) המדובר בעבריינות כלכלית מתוכננת ומתוחכמת שנמשכה לאורך תקופה של מספר שנים, עליה ניצח ביד רמה הנאשם מספר 1, תוך שימוש ב"אנשי קש" על מנת להסוות פעילותו ולהקשות על איתור מקורות הכספים הרבים שנתגלגלו בחשבונות החברות שהקים. כך שגם לאחר קילוף "שכבות המגן" הרבות שהנאשם עטף בהן את עצמו ואת פעילותו העבריינית, עדיין התקשתה המאשימה להתחקות אחר הכספים הרבים שנאשם זה הצליח בדרכים שונות ומשונות להעלים מחשבונות החברות שבהן שלט ללא עוררין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

- (ב) היקף הפעילות העבריינית – עסקינן בהיקף סחר ענקי, בכדורי און מזויפים שלא נודע כמותו עד לעצם היום הזה, כאשר על פי ממצאי הכרעת הדין, מדובר בפעילות סחר בלא פחות מ- 400,000 כדורים מזויפים.
- (ג) הנאשמים עסקו בשיווקן ומכירתן של תרופות מרשם ללא מרשם וללא בדיקה רפואית, ובכך העמידו בסכנה את חיי הקונים המשתמשים באותן תרופות מזויפות.
- (ד) הנאשמים הורשעו בעבירות של הפרת סימני מסחר בהיקף נרחב, כאשר פעילות זו מצידם של הנאשמים, פוגעת בערכי המסחר ומהווה תחרות בלתי הוגנת ויוצרת דמורליזציה בקרב סוחרים הוגנים, והחמור מכל, היא הביאה להכללתה של מדינת ישראל ברשימה השחורה והלא מכובדת של מדינות שאינן מגנות על זכויות הקניין הרוחני, על כל המשתמע מנזק תדמיתי וכלכלי שנגרם למדינת ישראל מעצם הכללה ברשימה האמורה.
- (ה) עבירות המס שבהן הורשעו הנאשמים שהתבצעו לאורך זמן ממושך, הן עבירות חמורות משמדובר בסכומי עתק שנגרעו מן הקופה הציבורית, תוך פגיעה בעיקרון השוויון, לפיו כל אזרחי המדינה צריכים לשאת בנטל שווה בתשלום המס, כשאלה המשתמטים ומתחמקים מתשלום מס, מעשירים את כיסם על חשבון הקופה הציבורית.
- (ו) הנאשמים הורשעו ב"עבירות הליבה" של החוק לאיסור הלבנת הון בפעילות עבריינית שנעשתה באופן מתוכנן ומתוחכם, תוך הסתרתה והסוואתה – דבר שהקשה מאוד על חשיפתה, ולשם כך נדרשו מאמצים רבים, ולכן מרגע שנתפס עבריין ברשת לאחר שנקט בכל אותן פעולות הסתרה והסוואה על מנת ליהנות מפרי עבירתו ולהקשות על חשיפתו, יש להעביר לאותו עבריין בפועל ולכל עבריין בפוטנציה מקר ברור שהדבר לא כך, וענישתו תהיה חמורה כנגזר הדבר מאופי פעילותו וממידת תחכומה.
- (ז) מאחר ומדובר בעבירות שנעשו לשם רווח כלכלי, הענישה שתוטל צריכה לפגוע בכיסם של הנאשמים והדברים מתחייבים במיוחד בעניינו של הנאשם 1 שהצליח להסתיר ולהעלים את מרבית הכספים שהגיעו לידיהו במהלכה של הפעילות העבריינית, כשהמאשימה הצליחה לשים ידה רק על חלק מזערי מאותם כספים. גם בעניינו של הנאשם 2 יש להטיל קנס כספי משגם הוא ביצע עבירות אלו ממניעים של רווח קל.
- (ח) התנהגותם של הנאשמים לאחר מעצרים וחשיפת הפרשייה, שהתבטאה בבקשה נועזת וחצופה לשחרר להם כספים מתוך כספים שנתפסו בחשבונות החברות בהן שלט הנאשם 1 בתואנה כי הדבר נחוץ להם לצורך המשך פעילותן של המרפאות, כאשר בית המשפט שלא נחשף באותה עת למלוא חומרי הראיות נעתר ושחרר להם סך של 165,000 ₪ שהנאשמים חלקו ביניהם; הנאשם 1 קיבל 100,000 ₪ והיתרה נמסרה לנאשם 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

(ט) נסיבותיהם של הנאשמים – לנאשם 1 הרשעה קודמת בעבירות של שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, וניסיון לקבלת דבר במרמה ובגין כך תלוי ועומד נגדו מ"ת בן 10 חודשים. לנאשם 2 אין כל הרשעות פליליות, אך בעברו המשמעתי קיים רישום לפיו הורשע בשנת 1997 בעבירת רשלנות במתן טיפול רפואי, כאשר משרד הבריאות קבע במסגרת הקובלנה שהוגשה נגדו שגישתו של הנאשם אינה עומדת בסטנדרטים רפואיים מקובלים, משום כך נדון לעונש נזיפה בלבד, כך שהרשעתו בעבירות נשוא האישום כאן מלמדת כי נאשם 2 לא הפיק כל לקח מענישה כאמור וחזר לסורו, וחטא בעבירה של העמדת חיי חולים בסכנה, תוך מתן טיפול רפואי רשלני – שהתבטא במכירת תרופות מזויפות.

(י) באשר לחלופי הזמן, טענה המאשימה כי אין ליהנות הנאשמים מנסיבה זו משום שחלק מן האשם לחלופי הזמן מונח לפתחם של הנאשמים, וזאת לאור הדרך בה בחרו הנאשמים לנהל את הגנתם – דבר שהאריך את משכו של ההליך שהיה קשה, ארוך ומסורבל וחייב הוכחת אשמתם תוך התייחסות לכפירתם הכללית והגורפת.

ב"כ הנאשמים ביקשו שלא להחמיר בדינם של הנאשמים, וכל אחד מהם טען לנאשם אותו הוא מייצג, תוך הפנייה למידת חלקו, מעורבותו ונסיבותיו האישיות.

להלן אתייחס לטיעוני בא כוחו של כל נאשם ונסיבות הקולא הספציפיות שנכללו בטיעון:

נאשם 2

ב"כ נאשם 2 ביקש לאבחן את עניינו של נאשם 2 מעניינו של נאשם 1, כך שגם אם נאשם 2 הורשע יחד עם נאשם 1 בביצוע חלק גדול מן העבירות, הרי שאין לגזור דינו של הנאשם זה בדומה לדינו של נאשם 1 וזאת מהנימוקים הבאים:

(1) הנאשם 2 זוכה ממעשה הברחת הכדורים המזויפים לארץ, עבירה לפי סעיף 211(א) לפקודת המכס, ומעבירה של השתמטות מתשלום מכס לפי סעיף 212(א)(1) לפקודה הני"ל וכן מעבירות המע"מ שלפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, הנובעות ממעשה זה (נשוא האישום השני). כך זוכה נאשם 2 מעבירות לפי סעיף 211(א)(2) וסעיפים 212(א)(1) לפקודת המכס (נשוא האישום החמישי). ובבחינת מידת מעורבותו של נאשם 2 במעשים בהם הורשע ניתן לראות בבירור כי חלקו של נאשם זה נופל בהרבה מחלקו של נאשם 1.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

(2) הנאשם 1 ניצל את טוב לבו ותמימותו של הנאשם 2 כמו גם את תלותו הכלכלית בו לביצוע המעשים, כאשר בזמן אמת לא הבין הנאשם 2 את משמעות ועומק מעורבותו הפלילית והפסול שבמעשים שעשה, וסבר כי במעשיו שהתבטאו בהסכמתו להירשם כמנהל ובעלים של החברות וחשבונות הבנק של החברות הנ"ל, לא דבק כל פסול חוקי ובוודאי שלא מוסרי משראה בהסכמתו שלו, להעמיד את שירותיו אלו לנאשם 1, כמעין מעשה של "החזרת טובה" לנאשם 1 שהיטיב עמו והסכים להעסיקו במקצועו כרופא במרפאות אותן ניהל הנאשם 1. כך שמערכת היחסים האישית שנתקיימה בין הנאשם 2 לנאשם 1, תלותו הכלכלית בו, קווי אישיותו התמימה וסברתו כי מעשיו אינם עוברים את גדר הסיוע הטכני למי שהיטיב עמו, הם שהביאו אותו בסופו של יום להסכים ליתן ידו למעשים בהם הורשע ולא משום בצע כסף.

(3) בהתחשב בנסיבות מעורבותו המפורטים לעיל, טען ב"כ הנאשם 2 כי לנאשם זה לא צמחה כל טובת הנאה כלכלית ולבטח לא שלשל לכיסו אפילו שקל אחד מפדיון הסחר בכדורים המזויפים באמצעות המכירה באינטרנט, כאשר הנהנה היחיד מפעילות זו היה הנאשם 1 ואילו הוא, הנאשם 2, הסתפק במשכורתו שמקורה בשותפותו בשיעור של כ- 11% במחזור הכספי שנתקבל מפדיון הבדיקות הרפואיות שנעשו על ידו במרפאות בהן עבד.

(4) הנאשם שהינו רופא במקצועו, נענש בענישה נוספת משמיד עם היוודע דבר מעצרו של הנאשמים, נקט משרד הבריאות נגד הנאשם 2 בהליכים משמעתיים, רישיונו נשלל – דבר שפגע ביכולתו לעסוק במקצועו על כל המשתמע מכך מפגיעה בפרנסתו, כאשר במהלך כל תקופת השעייתו מעיסוק ברפואה, לא נתפס הנאשם 2 שוב בדבר עבירה, גם לא מתחום המשמעת.

(5) הסתבכותו של הנאשם 2 בפרשיה זו מוטטה אותו מבחינה כלכלית ונפשית והוא נאלץ להתמודד עם חובות שנצברו כתוצאה ממעשיו של הנאשם 1 שהותירו אותו בפני שוקת שבורה, הוא חייב כספים וחי מן היד לפה ומתגורר בשכירות עם בת זוגו. בנוסף, מצבו הבריאותי של הנאשם אינו מן השפירים כעולה מתיעוד רפואי שהובא לעיונו של ביהמ"ש.

(6) באשר לענין חלופ הזמן טען ב"כ הנאשם 2, כי האשמה לכך אינה רובצת לפתחו של הנאשם, כאשר במהלך כל התקופה שבה התנהלו ההליכים נגדו, סבל הנאשם מחרדה ועינוי דין וביקש לזקוף נסיבה זו לקולא בעת גזירת דינו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

(7) מטעם הנאשם 2 העידו מספר עדי אופי; ד"ר עמירם בורנשטיין שעבד עם הנאשם בבית החולים הפרטי ברח' ריינס בין השנים 1993-1997 סיפר על מסירותו בעבודה ואופיו הטוב והנחם של הנאשם; כך העיד גם חברו הטוב של הנאשם, מר וולף מוצ'ניק שסיפר על התלבטויותיו של הנאשם בטרם עלייתו לארץ, קשיי קליטתו כרופא במקצועו ובכלל. בתו ובנו של הנאשם 2 סיפרו על קשיי הקליטה שחווה אביהם והקשיים הכלכליים עימם התמודד, ותיארו את דמותו כאב חם ואוהב אך גם כאדם נאיבי משהתקשו להבין את הסכמתו של אביהם לשמש כ"איש קש" ולהיות מעורב בפעילותו הכספית של נאשם 1. כך תארו את מצבו הנפשי הירוד בעקבות הסתבכותו, שלילת רישונו וחוסר אפשרות לחזור ולעסוק במקצועו כרופא כשהוא מוצף באופן תמידי ברגשות אשם וחרטה.

לאור כל נימוקי הקולא שפורטו לעיל ביקש ב"כ הנאשם 2 להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהימנע משליחתו למאסר בפועל משלטעמו מידת ההרתעה בעניינו של נאשם זה הושגה במלואה.

נאשם 1

ב"כ הנאשם 1 ביקש שלא להחמיר בדינו של הנאשם בהתחשב בנסיבות הקולא הבאות:

- א. ההפצה וההספקה של תרופות און שלא יצאו את מפעליה של חברת פיזור, בין באמצעות מכירה באינטרנט או בכל דרך אחרת, הינה תופעה שהיתה קיימת בזמן הפעילות המיוחסת לנאשם וממשיכה להתקיים עד לעצם יום זה כשהמאשימה לא העמידה ולא מעמידה לדין כל מי ששולח ידו בפעילות זו. כך שאלמלא פעילותה הנמרצת של חברת פיזור בתיק הנוכחי ספק אם הדבר היה נעשה.
- ב. לא יהא זה נכון וראוי להעמיס על כתפי הנאשם הספציפי כאן את מלוא כובד הענישה רק משום ראשוניות העובדה שעבירת קניין רוחני הוכרה 'כעבירת מקור' לצורך הרשעה בעבירת הלבנת הון.
- ג. הנאשם 1 לא הרוויח סכומים אדירים כפי שטוענת המאשימה שכן כל "מי שעוסק בעסק פרטי אלמנטרי יודע שיש הבדל בין מה שנכנס, ההכנסה אל מול ההוצאה ומה שנשאר..." כאשר הוכח שהיו מרפאות שנוהלו ועובדים שקיבלו משכורות, פעילות שעלתה כסף שאותו יש לנכות מהסכומים בהם נקבה המאשימה.
- ד. אף שהנאשם הורשע בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות תוך העמדת חיי אדם בסכנה מכוח מכירת תרופות מזויפות הרי שבפועל לא נגרם כל נזק למי מהמשתמשים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

- ה. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מן הסוג שבו הורשע הנאשם כאן רחוקה מאוד מזו שלה עותרת המאשימה. הוא הפנה לעונש שנגזר בת.פ. 4687/07 (שלום ת"א) ול-ת.פ. 54540-07-10 מ"י נ' כהן סלכגי ואח', גזר דין שניתן ע"י בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט רוזן).
- ו. לנאשם 1 נסיבות אישיות המצדיקות הקלה בעונשו. מדובר בנאשם בן 55 גרוש אב לארבעה ילדים, שכבר בתחילת דרכו נאלץ להתמודד עם קריסת עסקי אביו והתאבדותו בעקבות כך, כאשר הוא נרדף עד לעצם היום הזה על ידי נושים והיקף חובותיו עומד היום על למעלה ממאה מיליון ₪ מה שהביא להכרזתו כפושט רגל. נסיבה זו של מצב כלכלי קשה, וקיומן של חובות רבים, צריכה להילקח בחשבון בעת הטלתו של קנס כספי כלשהו על נאשם 1 כאשר אי יכולתו לשאת בתשלום קנס כלשהו, מוכחת מעצם מצבו האמור. כן ציין ב"כ הנאשם כי בתו הצעירה של הנאשם לקחה במחלה קשה (צרף אישורים על כך) והיא נזקקת להימצאותו בסביבתה הקרובה באופן תמידי.
- ז. באשר למאסר על תנאי בן 10 חודשים מת.פ. 3238/99 שלום ת"א) אותו ביקשה המאשימה להפעיל, טען ב"כ הנאשם כי מאסר זה אינו ניתן להפעלה שכן הוא הוטל ב- 21.5.01 כאשר אין וודאות באשר למועד התרחשותה של העבירה שמפעילה את התנאי. עוד לטעמו אין להפעיל את המאסר על תנאי "משום שהוא לא עוסק באותה מטרייה".
- ח. באשר לחלופי הזמן, ביקש ב"כ הנאשם לזקוף נסיבה זו לקולא, כאשר כתב האישום הוגש במחצית שנת 2006 בשיהוי ניכר לאחר תום החקירה המשטרתית באוקטובר 2004 כאשר הליכי השימוע והגישור בהם נקט הנאשם היו הליכים מתבקשים מניהול הגנתו, ואין לבוא לנאשם על כך בטרזניה משביקש לממש זכות זו. עוד טען ב"כ הנאשם, שסיומם של ההליכים המשפטיים התאריך מעבר לנדרש גם בשל העיכוב שחל במתן הכרעת הדין ע"י בית המשפט כאשר במשך תקופה ארוכה נתון היה הנאשם בחוסר וודאות ובכך נגרם לו עינוי דין, כך שמכלול נסיבות אלו צריך להשתקף בהקלה משמעותית בגזירת דינו.
- ט. מטעם הנאשם 1 העידה בתו הגב כעדת אופי, הגב הינה רופאה מתמחה בפסיכיאטריה, תארה את דמותו של אביה כאדם חם ודואג, תארה את התמודדותו בעקבות התאבדות אביו (סבה) וכיצד נרדף הנאשם על ידי נושים במשך תקופה ארוכה ועד לעצם היום הזה. היא תארה את מצבו הנפשי הירוד של הנאשם בעקבות הסתבכותו הנוכחית וניסיונו לשלוח יד בנפשו, וביקשה כי ענישתו תהיה במידת הרחמים ומכל מקום יינתן לו סיוע וסעד נפשי המתחייבים ממצבו האמור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

דיון

1. העבירות שבהן הורשעו הנאשמים הינן עבירות חמורות מאד, שנעשו ממניעים של בצע כסף, הרבה מאוד כסף. הפעילות היתה מתוכננת ומתוחכמת מלאכת מחשבת של הסוואה והסתרה כאשר הנאשם 1 דאג להקיף את פעילותו העבריינית "במעגלי הגנה" רבים ונטרול כל סכנה לחשיפת הפעילות העמדתו לדין ותפיסת פרי מעשיו הפליליים.
2. המנגנון המתוחכם והמשומן היטב שהקים הנאשם 1, באמצעות מערך החברות ורישומם של אנשי קש כבעלי מניות ומנהלים בתאגידים ח"ל, ובחשבונות הבנק אליהם התנקזו הכספים פרי פעילותו העבריינית מעיד כאלף עדים על מעשים מתוכננים ומוקפדים מראש.
3. טיעונו של ב"כ הנאשם 1 כי מדובר בפעילות לגיטימית וכי ככה נוהגות חברות במשק ובחיי העסקים יום-יום אין בו ממש נוכח ממצאי הכרעת הדין המרשיעה שבה נקבע כי מעשי הקמת החברות בנסיבות בהן נרשמו חלקן בארץ וחלקן בחו"ל תוך הצבת אנשי קש בחזית הפעילות העסקית והסוואת זיקתו של הנאשם 1 למיליוני השקלים שנתגלגלו בחשבונות הבנק של אותן חברות ומשיכת סכומי כסף אדירים במזומנים אינם מתיישבים עם התיאור המכובס של פעילות עסקית חוקית ומקובלת.
4. היקף הפעילות שנחשפה – מכירה של למעלה מ-400,000 כדורי און מזויפים מלמדת על כך כי עסקינן ב"סחר סיטונאי" – מקור ושורש הרע, משאין מדובר בסוחר מזדמן או מפיץ קטן, כאשר רק מעצרים של הנאשמים הוא שגרם להפסקת הפעילות. כמו כן, כמות והיקף הכדורים לרבות הכנת האריזות המזויפות ועלוני השימוש המזויפים, מלמדים אפוא על תעשייה שלמה של זיוף וסחר סיטונאי בתרופות מזויפות על כל המשתמע מכך.
5. צודקת אפוא ב"כ המאשימה בדבריה כי נסיבותיו של מקרה זה מיוחדות בחומרתן משאר המקרים שהגיעו בשערי בית המשפט עד כה, כאשר המיוחד אותו לחומרה יתרה משאר המקרים שאליהם הפנה ב"כ הנאשם 1 בטיעונו, הוא היקף הפעילות העבריינית, תחכומה, סכומי הכסף הרבים שזרמו בצינורותיה, כאשר בסופו של יום וחרף חקירה מאומצת התקשו הרשויות לשים ידם על הכספים שהתגלגלו במהלכה במחזורי עתק - דבר המלמד כי ההסתרה וההסוואה בהן נקט נאשם 1 אכן נשאו פרי, ומנגנוני ההגנה שהנאשם 1 עטף בהם את עצמו הועילו ולא במעט בהסתרת פרי מעשיו העברייניים.
6. כאן המקום להעיר כי לא מצאתי ממש בטענת ב"כ הנאשם 1 כי עבירות מן הסוג שהורשע בהן הנאשם 1 - מכירת כדורי ויאגרה נפוצות ומתקיימות כמעשה יום ביומו ואין פוצה פה ומצפצף. גם אם נכונים הדברים, אין בכך כדי לשנות מן התמונה החמורה שנגלתה בפני בנסיבותיו של תיק זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

7. ב"כ המאשימה טענה במשותף בעניינם של שני הנאשמים ולא ביקשה לעשות אבחנה בעונשים שיוטלו על כל אחד מהם, אף שאבחנה זו הינה מחויבת המציאות לאור ממצאי וקביעות הכרעת הדין, בהתחשב בחלקו של כל אחד מהנאשמים בפעילות העבריינית, כאשר ברור כי חלקו של הנאשם 1 הוא החלק המרכזי והדומיננטי בכל תחומי הפעילות.
8. בעניינו של הנאשם 1 התקשיתי למצוא למעט נסיבת חלופ הזמן נסיבות קולא שיש בהן כדי להצדיק הקלה בדינו. מבלי למעט מחלקו של הנאשם 2 בעשייה העבריינית. הנאשם 1 הוא החוטא והמחטיא הוא האיש שעל פי רצונו התנהלו הדברים והוא זה שנהנה מפרי הסחר בכדורים המזויפים. הנאשם 2 על אף השכלתו, ביטל עצמו בפני הנאשם 1 וביצע כל פעולה שנאשם 1 הורה לו לעשות, כאשר מערכת השיקולים שהנחתה את נאשם 2 היתה רצונו בהמשך עבודתו כרופא במרפאות שהנאשם 1 ניהל וקבלת משכורת נאה שנגזרה מן ההכנסות הכספיות שנתקבלו עבור בדיקות רפואיות שביצע ומכירת כדורים שהוא רשם למטופליו אותם מכר להם ישירות בידיעה שמדובר בכדורים מזויפים שעלולים לסכן את בריאותם.
9. בבדיקת שיעור התועלת הכלכלית שצמחה לכל אחד מהנאשמים ניתן בקלות לקבוע כי הנאשם 1 הוא הנהנה העיקרי מהפעילות העבריינית כאשר הנאשם 2 חרף מעורבותו בעשייה העבריינית של נאשם 1 הסתפק בפרורים שהושלכו לעברו על ידי הנאשם 1. חרף ההבחנה הברורה בין שני הנאשמים אין בדבר כדי לבטל את חומרת המעשים של הנאשם 2 שהסכים למכור את יושרתו המוסרית והמקצועית ב'נוזיד עדשים'.
10. מרכז הכובד בעבירות מס ועבריינות כלכלית מושם על פי מצוות הפסיקה על גורמי ההרתעה והגמול לעבריין הספציפי ולכל עבריין בפרט. כאשר הענישה היא משולבת – פגיעה בחירותו של העבריין ובכיסו אותו ביקש להעשיר על חשבון הכלל. כך ב-רע"פ 512/04 "...בהינתן אופיין של העבירות שהמבקש ביצע וסדרי הגודל הכספיים הכרוכים בהם אין העונש שנגזר עליו חורג ממתחם הענישה המקובל לעבירות כלכליות מן הסוג הנדון. המדובר במעשי התחמקות מתמשכים מתשלום מס שנעשו באמצעי מרמה מתוחכמים לאורך תקופה ארוכה... בית משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שיש בה להתייחס לעבריינות כלכלית ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם חברתי, ופגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית ועבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה ותשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס – פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקת בית משפט זה כי על מדיניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ע"פ 9788/03 מ"י נ' דוד גולן ואח'; רע"פ 1776/97 עובדיה נ' מ"י; על"ע 3467/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בת"א נ' עו"ד צלטנר מיכאל מד"י נו(2) 895)...".

הדברים נכונים מקל וחומר בענייננו לאור ביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון, עבירות כלכליות חמורות בהגדרתן שפגיעתן רעה כך בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מ"י (טרם פורסם) "מדינת ישראל נדרשה אף היא לעסוק במלחמה בהלבנת הון וחוק איסור הלבנה נועד להציג בחזית המלחמה בתופעה קשה זו. ואומנם ברקע חוק איסור הלבנה עמדו הן הצורך ללחום בעבריינים מלביני ההון הן הצורך למלא אחר הסטנדרטים אותם הציבו מדינות המערב, והכל מתוך הכרה כי רק על דרך פגיעה במקורות המימון של הפשע יוכלו הטובים ללחום ברעים".

11. עיון בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם 1 ב-ת"פ 3238/99 הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום, שם הוטלו עליו 10 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות של קבלת דבר במרמה, מראה כי הנאשם 1 ממשיך בדרכי התנהלותו העקלקלה והפתלתלה חרף היותו של מאסר על תנאי בן 10 חודשים תלוי ועומד נגדו.

12. טענתו של ב"כ הנאשם 1 כי המאסר על תנאי אינו חל, טענה שנטענה בשפה רפה וללא ביסוס משפטי דינה להידחות. המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם 1 בת.פ. 3238/99 הנ"ל הוא בגין עבירה של קבלת דבר במרמה, עבירה שבביצועה הורשע הנאשם 1 באישום השלישי כאן.

על פי ממצאי הכרעת הדין פעילותו של הנאשם 1 בסחר ובמכירת כדורי און מזויפים התנהלה לאורך השנים 1999 עד 2004. המאסר על תנאי ניתן בתאריך 21.5.01. קרי, בטווח הפעילות העבריינית בסחר בכדורים מזויפים שבגינו הורשע הנאשם 1 בעבירה של קבלת דבר במרמה, משמכר כדורי און מזויפים תוך הצגתם ככדורים מקוריים. באשר לטענה הנוספת שהעלה הסנגור לפיה המאסר על תנאי "אינו חל מהותית", לא מצאתי בה ממש. הנאשם 1 הורשע על ידי בעבירה של קבלת דבר במרמה, כאשר המאסר על תנאי שהוטל עליו בת.פ. 3238/99 הוא שלא יעבור עבירה של קבלת דבר במרמה תוך שנתיים, ויותר מהותי מכך לא ימצא.

13. העובדה שהנאשם 1 הינו מוגבל בבנקים וחייב כספים בסכומים דמיוניים למעלה ממאה מיליון ש"ח על פי רשימת הוצל"פ שהוגשה על ידי סנגורו, לא הפריעה לפעילותו של הנאשם 1. הוא פעל בחשבונות בנקים באמצעות אחרים, הקים חברות ופעל בחשבונותיהן, הקים מרפאות, קיבל כספים במזומן בסכומים אדירים, רכש רכב לבנו, רכש כרטיסים למופעי ספורט באלפי שקלים באמצעות כרטיסי אשראי של הנאשם 2, רכש נכס ברח' קדושי בלון באשדוד שנרשם על שם חברה שבשליטתה של בת זוגתו הקודמת על מנת להבריחו ולהסוות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

בעלותו בו, כך שלא נראה לי כי רשימת החובות הכבדה שהציג הנאשם 1 בטיעונו לעונש 'מטרידה' אותו ומכבידה על פעילותו, משהוא יודע לתמרן ו'להסתדר' בהסתרת פרי פעילותו העבריינית.

לא הייתי נזקק לפירוט האמור אלמלא סברתי שיש מקום להטיל על הנאשם 1 בנוסף לכל עונש מאסר, קנס כספי משמעותי ועל מנת שלא תשמע טענה כאילו יש בהטלת הקנס משום ענישה נוספת שסופה כי "תתורגם" למאסר בפועל לתקופה נוספת לזו שנגזרה לו, משום שידו אינה משגת, מצאתי להקדים ולומר כי ענין לנו במי שהצליח להבריח מרביית הכספים ולהעלימם ולענין זה הריני להפנות לדברים בע"פ חכמי נ' מדינת ישראל 5023/99 (טרם פורסם).

"... אמצעי המאסר במקום קנס הינו בבחינת רע הכרחי כאשר מדובר באדם שהוא בעל יכולת כלכלית ומתחמק מתשלום הקנס או מבריח את נכסיו כדי שלא ניתן יהיה לגבות מהם את המגיע..."

14. באשר לנאשם 2, כפי שציינתי נאשם 2 רופא במקצועו העמיד את שרותיו לרשות הנאשם 1 שעשה בהן שימוש להוצאת תוכניתו העבריינית מן הכוח אל הפועל. בתמורה זכה הנאשם 2 לקבל מנאשם 1 משרה במקום עבודה מכובד ובטוח, שהכנסה נאה בצדה ועוד כמה טובות הנאה שפרטתי קודם לכן.

15. חלקו של נאשם 2 בעשייה העבריינית הינו פחות דומיננטי מששימש כמעין שולייטו של נאשם 1, כשהאחרון היה זה שהגה, תכנן וביצע את המתווה העברייני המתוחכם. חרף האמור, מעשיו של נאשם 1 לא היו יוצאים אל הפועל אלמלא תרומתו האיכותית של הנאשם 2, הסכמתו להירשם כ"איש קש" כבעל מניות וכמנהל בחברות, כבעל חשבונות הבנק באותן חברות, תוך שהוא נותן לנאשם 1 לעשות ככל העולה על רוחו הן בחברות והן בחשבונות הבנק.

16. אכן נכון, הנאשם 2 אינו טיפוס מתוחכם וערמומי כנאשם 1 אך הוא רחוק מלהיות אדם תמים ונאיבי שניצלו אותו שלא בידיעתו. הנאשם 2 הבין את משמעות מעשיו הרעים בזמן אמת אך לא עצר ולו לרגע לחשוב שמא יש מקום להפסיק ולהתחרט על מה שהוא עושה; אפילו ניהול הגנתו של נאשם 2 נעשה למען נאשם 1. כעולה מהכרעת הדין הנאשם 2 הודה במהלך חקירתו במשטרה כי ידע שהכדורים מזויפים אך במהלך המשפט הכחיש את עובדת היות הכדורים מזויפים ועצם ידיעתו על הזיוף ועשה כל שיכול על מנת לסייע לנאשם 1 בהגנתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

17. ההבדל במדרג העברייני כשנאשם 1 ממוקם גבוה מעל נאשם 2, זיכויו של הנאשם 2 מעבירות חמורות שבאישום הראשון והחמישי, שעניינם הברחתם לארץ של הכדורים המזויפים תוך השתמטות מתשלום המכס והמע"מ, מידת טובת ההנאה שצמחה לו אל מול זו שצמחה לנאשם 1, מערכת הנסיבות האישיות שבה היה מצוי הנאשם 2 בעת שעשה את המעשים, קשייו למצוא עבודה כרופא במערכת הבריאות הציבורית, קשיי קליטתו, עברו הנקי בהשוואה לנאשם 1, כל אלה מחייבים גזירת דין שונה מזו שתיגזר לנאשם 1.
18. טענה משותפת היתה בפי שני הנאשמים שעניינה חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד לסיום ההליך הפלילי. להלן אתייחס למרכיבי הטענה והשלכותיה על גזר דינם של שני הנאשמים. החקירה המשטרתית הסתיימה באוקטובר 2004.
- כתב האישום לאחר שימוע הוגש נגד הנאשמים בתאריך 13.8.06.
- לאחר העברת התיק ממותב למותב בשל אילוצים מערכתיים ודחיות מרובות מטעם הנאשמים לצורך הסדרת ייצוגם המשפטי, הליכי גישור שלא צלחו החלה שמיעת הראיות בתאריך 24.6.08.
- פרשת התביעה נפרשה על פני 5 ישיבות ונסתיימה ביום 10.11.08; פרשת ההגנה נפתחה ביום 1.12.08 ונסתיימה ביום 5.3.09 ונפרשה על פני 8 ישיבות. הסיכומים האחרונים הוגשו לתיק בית המשפט ביום 13.7.09.
- הכרעת הדין ניתנה ביום 30.6.11.
- כאן המקום להעיר כי עוד ביום 8.12.08 שיתף בית המשפט את הצדדים בעמ' 499 לפרוט' בצפי למתן הכרעת דין בהקדם האפשרי, אך לאור עיסוקו של מותב זה בתיקים נוספים ביניהם כאלה שקיבלו קדימות לשמיעתם וסיומם המהיר נתעכבה כתיבת הכרעת הדין כאן בהרבה מעבר לתכנון המוקדם.
- עוד יש להעיר כי מדובר בכתב אישום המכיל אישומים רבים, ובחומר ראיות רב, כאשר המסה העיקרית שבו מורכבת מחומרי חקירה גולמיים המחזיקים מספר רב של קלסרים. הגנתם של הנאשמים שכפרו כמעט בכל עובדה מכתב האישום הצריכה את לימודם של חומרי החקירה הנ"ל, דבר שגזל זמן רב.
19. מכל מקום, התמשכות ההליכים על כל שלביה מצדיקה הקלה בדינם של הנאשמים וכך אעשה בבואי לגזור את דינם. לא נעלמו מעיני הדברים שנאמרו ב-ע"פ 8994/08 אליהם הפנה ב"כ הנאשם 1 והשלכתם על גזירת הדין, אך בצד אלה ראיתי להפנות לדברים שנאמרו ב-רע"פ 2836/10 (טרם פורסם, ניתן ביום 11.8.10) "גם כאשר מדובר בשיהוי חריף עדיין אין בכך בהכרח כדי להשפיע לקולא על גזירת העונש. גזירת העונש הינה מעשה פרטני ומורכב, אשר במסגרתה נשקלים כלל נסיבות המקרה, הנתונים הרלוונטיים הספציפיים שבפני המותב וכן שיקולי רוחב ומטרות הענישה. לתוך קלחת זו של איזון השיקולים מצטרף גם עניין השיהוי..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

20. לאחר ששקלתי את מכלול שיקולי החומרא אל מול מכלול שיקולי הקולא, ותוך מתן משקל להתמשכות ההליכים כאן, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

(א) **הנאשם 1** – 7 שנות מאסר מתוך תקופה זו 5 שנים לריצוי בפועל, היתרה על תנאי והתנאי הוא שבמשך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה על סעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, או עבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיף 211 או 212 לפקודת המכס או עבירה על סעיף 119 או 117 לחוק מס ערך מוסף.

אני מוסיף ודן את הנאשם 1 לששה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 60 לפקודת הרוקחים או עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 3(א) או סעיף 48 לפקודת הרופאים או עבירה לפי סעיף 60א(3) לפקודת סימני המסחר.

אני מטיל על הנאשם 1 קנס בסך 500,000 ₪ (חמש מאות אלף ₪) או 15 חודשי מאסר תמורתם.

אני מפעיל את המאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים מ-ת.פ. 3238/99 (שלום ת"א), וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל כאן.

סה"כ ירצה הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 5 שנים ו-10 חודשים.

(ב) **על כל אחת מהנאשמות 3-7** אני מטיל קנס בסך של 50,000 ₪.

(ג) אני מורה על חילוט הכספים בסך של 7,750 דולר שנתפסו בחיפוש ברשות הנאשם 1 בעת מעצרו ביום 12.10.2004 וכן כספים המצויים במסגרת פיקדונות, חסכונות, ני"ע, קופות גמל, עו"ש, במט"ח ובשקלים, בחשבון מספר 468600/29 וכן בחשבון מספר 468500/33, סניף 932 של בנק לאומי.

(ד) **על הנאשם 2** אני מטיל עונש מאסר לתקופה של 36 חודשים, מתוך תקופה זו 18 חודשים לריצוי בפועל, היתרה על תנאי והתנאי הוא שבמשך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, או עבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיפים 211 ו-212 לפקודת המכס או עבירה על סעיפים 119 או 117 לחוק מע"מ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 בנובמבר, 2011

ת"פ 40238-06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'

אני מטיל על הנאשם 2 מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שבמשך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה על סעיף 60 לפקודת הרוקחים או עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 60א(3) לפקודת סימני מסחר.

כמו כן אני מטיל על הנאשם 2 קנס בסך של 50,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט' בחשוון תשע"ב, 06 בנובמבר 2011, בנוכחות הצדדים.

ג'ורג' קרא, שופט